

dopis mladým

V DIECÉZNÍM ROCE POVOLÁNÍ

ÚNOR

Milí mladí přátelé,

„Povolání k lásce je vaším základním povoláním,“ řekl blahoslavený Jan Pavel II. před sedmnácti lety mládeži shromážděné před naší hradeckou katedrálou. Opravdu se tak můžeme dívat na každé povolání: jeho základem je vždycky láska. Nikdy nic jiného. Přijetí povolání není sebezápor, bolestivé odříkání, ale naopak – „zamilování se“. Zamilování se do Krista.

Aby život nebyl jen přežíváním, aby měl jiskru a páteř, musím pro někoho žít. A pro křesťana je to v první řadě Kristus. Je to podobné, jako když se do sebe zamilují dva lidé a rozhodnou se žít společně v manželství, tedy plněji, v dobrém i ve zlém. Aby se jim to dařilo, jejich rozhodnutí má být postaveno na lásce ke Kristu, stejně jako povolání duchovní: Pane, mám Tě rád/ráda a vydávám se tou cestou lásky k Tobě, kterou mi Ty sám určíš.

O Pánu Ježíši víme, že nás miluje bezmezně a vždy. Naším úkolem je naslouchat mu a jít této jeho lásce vstříc. Nečekat, až nás zaplaví jako jednostranný cit. Nestěžovat si, že nic necítíme. Abychom si mohli zamilovat Krista, musíme ho hledat a následovat, aktivně ho poznávat skrze Písmo a život Církve, její svátosti. Jinak bychom byli v situaci člověka, který si zoufá, že marně hledá lásku druhých, aniž by vycházel z domu, aniž by se pro druhé rozhodl a měl účast na jejich společenství.

Církev Ti nabízí právě společenství lásky Kristovy. Proto stojí za to zapojit se do jejího života. V tomto společenství není místo pro samotu. Zvu Tě do něj!

biskup Jan

